

El cor pirinenc, de Lluís Calvo

Però estimo la vida, el cor i els cims. I punt!

Caminem. Viatgem. Fem una passa i després una altra. I de tant en tant mirem enrere, però seguim, seguim mentre som per aquí, i trepitgem terra i asfalt, contemplem i masteguem paraules. Caminem. Viatgem. I escrivim i llegim per caminar i viatjar una mica més i potser una mica més enfora i més endins. Quantes vegades ho he dit a classe davant dels adolescents que tot just comencen a viatjar sense saber-ho encara? I acompanyem Ulisses, Enees, Dante i Faust, i també Penèlope, Elisa, Beatriu i Margarida... I Proust i Albertine. I Verdager, Maragall, Casasses i Perejaume. I també Didi i Gogo en el seu viatge cap a tot arreu i cap a enlloc, com de fet són tots els viatges. I ho fem perquè caminem sols, però també perquè ens necessitem, perquè ens cal sentir-nos a prop de nosaltres mateixos; i per sentir-nos a prop de nosaltres mateixos també necessitem els altres, l'altre i el que ens envolta, com un mirall que ens retorna el que sovint no sabem que som. I ara em ve al cap la paraula lacaniana de *Lituraterra*, el títol d'un llibre recentment publicat per Días Contados, traduït per Miquel Bassols i il·lustrat per Perejaume.

I és per això que de vegades caminem a la vora d'on vivim i ens hi aferrem perquè necessitem sentir-nos part d'un lloc per saber-nos una mica més universals però alhora a casa. I ara penso en Arend. Estimar d'on som i proclamar-ne amb les paraules de la infantesa, i amb les que hem après de més grans, bellesa, colors i olors. I és així que ens empassem amb avidesa glops del passat i del present que ens pertany. I mentrestant bevem ratafia ripollesa i a Beget tastem *fesols amb cansalada, peus de porc amb castanyes i un conill ric de figues*. I per això són una meravella les paraules amb què s'inicia i s'acaba la intensa i vital caminada per cims i fondalades, camins i carreteres, refugis i poblets, que ens narra Lluís Calvo Guardiola a *Cor pirinenc, el poema de Fontalba i Cotanegra*, publicat a Mallorca per Leonard Muntaner Editor: *llum, Pirineu i camí*.

Calvo ha escrit un bell, intens, savi, proper i contemporani poema èpic creuant el Pirineu des de Benasc fins al cap de Creus a remolc del nostre passat vital i literari, i ens convida a acompanyar-lo i a acompanyar les gestes dels *nostres herois* Fontalba i Gotanegra, dos personatges mig beckettians que s'estimen, s'enrabien, se salven, s'escolten i s'adonen, mentre caminen plegats, que un aprèn de l'altre el que no té. Els acompanyem per un periple que comença un set de juliol, *fa dos anys*, quan *la neu restava als cims i l'aire duïa esglais de fred*. El pretext del viatge sembla clar: en Fontalba vol *recercar paraules mig perdudes*, i en Gotanegra, *plantes singulars, encara que vengui assegurances de la llar*. Romanticisme, oi? Un romanticisme del segle XXI que ens farà meravellar del camí que trepitgem amb ells. Mirem muntanyes i hi veiem el viure escrit, escoltem llegendes del passat i hi veiem el Pastor del Montgrí, i aprenem amb els dos aventurers que *res no mor, res no neix* mentre taral·legem Lenon i Hendrix. I també plorem amb la fugida de l'Alberta, una senderista vestida amb *un xandall vermell i una motxilla mínima i lleugera*, i encara més quan en Fontalba ens confessa el motiu real i amagat del seu viatge. Perquè l'amor també té cabuda en aquest gran poema i perquè *tot és futil davant l'enamorat*.

I per això acompanyem en Fontalba i en Gotafreda, i Calvo, i l'Alberta i la Clara, i el camioner i uns caçadors; i mirem Andròmeda i Perseu, i la Balena i el Canigó i el Costabona, i la prada i l'ortigall; i llegim Papasseit, Bladé, Bartra, Montserrat Vayreda, Rilke, Carner... i estimem la vida, i així ens estimem una mica més a nosaltres, també i malgrat els temps i les guerres que ara vivim. Perquè *Cor pirinenc* ens és, a nosaltres, lectors i lectores, una pastura immensa que ens fa recança deixar enrere quan, arribats a *El far de la fi del món comença a bufar la tramuntana*, perquè hem après o reaprès tot caminant damunt la lletra impresa de Calvo que *estimo (estimem) la vida, el cor i els cims. I punt*.

